

1. Anežka Böhmová v Lužickéj ulici
kdopak by neznal tu poběhlici
za voknem sedící lákala mladíci
Bůh vodpusť nešťastnici
2. Měla milýho čtrnáct let starýho
na duchu mdlýho, špatně vychovanýho
Robert Páv byl zvanej, neb byl tuze mladej
přeubohej velice
3. Doma fotrovi sto zlatejch vyfouk
do Prahy zamířil by tam pustě hýřil
a jak to bejvá už, koupil si V kotcích nůž
nabroušenej moc prudce
4. Na Böhmovou kýv, na zem si vodpliv
korunu jí dal, by jí miloval
a pak jsou šli stoje vedle do pokoje
by tam lásku tvořili
5. Anežka svlíká se, nůž však už blejská se
Robert šel k ní blíž, píchnul jí pod kříž
píchnul jí pod paží Böhmová se kácí
krev teče na kanape
6. Z toho mládenci příklad si vemte
ženský prodejný vy nemilujte
neboť jeden neví co má druhej v ledví
potom pláčou rodiče